

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ سپتمبر ۲۰۲۰

بی گناهان قربانی لاف و گزاف "امر الله صالح"!

۲

پنجشنبه- ۲۰ سنبله ۱۳۹۹ - کابل:

۲ - احتمال دوم: انفجار کار شخص "صالح" بوده است:

در این قسمت بحث باز هم به مصاحبه "صالح" با تلویزیون سفارت امریکا "طلوع" مراجعه می کنیم: "صالح" در بحث خود به ارتباط یک عنصر اطلاعاتی - استخباراتی، سابقه و دوام کارش گفت:

"کار اطلاعاتی یک جاده یک طرفه است، برگشتن ندارد باید تا آخر پیش رفت تا این که به مقصد رسید و یا مرد. همین اکنون که معاون اول رئیس جمهور هستیم، هر صبح که از خواب بیدار می شوم، به خود تلقین می نمایم که به مقام جدید خود را عیار سازم، مگر نمی توانم، اطلاعاتی مانده و خواهم ماند" - نقل به مضمون-

با استناد به این گفته ها که بیانگر اعتقاد "صالح" و انهماک وی را به یک عنصر اطلاعاتی - استخباراتی نشان می دهد، می توان حکم نمود که هر عملکرد و کاری که از وی سر می زند، ملهم از آن "ذات استخباراتی" وی می باشد، هر لفظی که ادا می نماید، هر قدمی که بر می دارد، متأثر از هویت استخباراتی وی می باشد.

با حرکت از چنین منظری، می توان حکم نمود مطالبی را که "صالح" در مصاحبه اش مطرح نمود، هیچ یک دال بر نپختگی و یا لافزنی وی نبوده است بلکه در عقب هر جمله و هر کلمه اش، دید استخباراتی- اطلاعاتی اش زبانش را به کار انداخته است. یعنی وقتی غیر مستقیم با امریکا و تعیین زمان رسیدن به صلح از جانب آنها خود را مخالف نشان می دهد و یا مستقیماً مسأله تاریخی "پایتخت زمستانی شاهان افغان" را مطرح می نماید و پاکستان و حامیان خط دیورند را به نبرد فرا می خواند و یا از اختلافات عمیق ایدئولوژیکش با طالب یاد می کند و امکان همکاری بین خود و آنها را مطلقاً منتفی اعلام می دارد، با زبان رسا به تمام نیروهای ضد ترمپ، ضد پاکستان و ضد طالب پیام می فرستد که اگر خواستار ادامه سیاست هایشان در هر سه مورد یاد شده در افغانستان هستند وقت خود را جای دیگری مصرف ننمایند، بلکه به آدرس او دق الباب نمایند.

اهمیت این قضیه زمانی برجسته می گردد که بدانیم، هند به مثابه یکی از رقبای منطقه ئی پاکستان در افغانستان چنان ضربت خورده که می توان گفت، احتمال تجرید کامل آن در افغانستان منتفی نیست، چه از یک جانب مهره مورد اعتماد هند، یعنی "عبدالله عبدالمود" به ادامه پشت کردن به تعهداتش با شرکای داخلی اش حتا تا سرحد تحمیل انشعاب

بر جمعیت اسلامی، به هند نیز پشت کرده، عملاً در دولت دست نشانده بیرق سازش با طالب را بر شانه حمل می نماید، از جانب دیگر، باختش در یک رقابت تنگاتنگ با چین در مسأله بندر "چاه بهار" ایران، احتمال این که از آن طریق نیز نقشش در افغانستان به صفر تقرب نماید، منتفی نیست؛ در چنین شرایطی، هند مطمئناً در صدد یافتن متحدانی هر چند نا استوار و نا مطمئن بر می آید.

"صالح" که خود اعتراف می نماید و بدان فخر می نماید که عنصر "اطلاعاتی-استخباراتی" است و تأکید می ورزد که برای همیشه چنان باقی خواهد ماند، این را هم می داند که در چنین شرایطی حد اقل برای آینده ها، می باید خود را به هند نزدیک بسازد. اما برای این نزدیکی و برای این که با گرمی مورد استقبال قرار گیرد و از اعتماد کامل برخوردار گردد، می باید نخست ثابت کند که از جانب دشمن، جدی گرفته شده است. چنان جدی گرفته شده است که می خواهند وی را بکشند، از همین رو بر وی سوء قصد می نمایند.

در چنین حالتیست که مسأله "خودزنی" بی خطر برایش مطرح می گردد، یعنی قسمی مورد حمله قرار می گیرد که فقط دستش اندکی خراش بر می دارد، دشمنانی که قادر اند در حملاتی مانند دهمزنگ و چهار راهی زنبق بیش از صد ها تن را به قتل برسانند، پلان شان چنان خام و نپخته است که حتا شیشه های موتر "صالح" نیز آسیب نمی بیند و مصداق کامل "غازی، شهید و صحیح و سلامت به خانه" را به نمایش می گذارد، به چنین هدفی فقط زمانی می توان نایل آمد، که قربانی ظاهری، مجرم اصلی نیز باشد.

ادامه دارد